

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 8Csp/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717203779
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Ocelková
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2021:1717203779.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Ocelkovou v právnej veci žalobcu: W. S., C.. XX.XX.XXXX, S. M. XX, O. W., zastúpený Občianske združenie OPOS, so sídlom A. Hlinku 1084/24A, Trenčianska Tepla, IČO: 51 147 688, proti žalovanému: TELERVIS PLUS, a.s., so sídlom Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Na vŕšku 12, Bratislava, o vydanie bezdôvodného obohatenia zo zmluvy č. 3414000007 v sume 9.806,44 Eur a primeraného finančného zadostučinenia v sume 1.000,- Eur, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu dňa 02.06.2017 sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007 zo dňa 04.09.2014 vo výške 9806,44 Eur, finančného zadostučinenia vo výške 1.000,- Eur. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 04.09.2014 uzatvoril Zmluvu o "spotrebiteľskom" úvere č. 3414000007 na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 5.500,- Eur. Žalobca taktiež uviedol, že zmluvné dojednania zmluvy neboli individuálne dojednané, tieto nemohol ovplyvniť, nakoľko boli vopred pripravené, pričom zmluvu musel podpísať ako celok. Všeobecné podmienky žalovaného pre poskytnutie úverov nie sú podpísané žalobcom ako spotrebiteľom ani žalovaným ako dodávateľom. Všeobecné obchodné podmienky sa majú považovať za súčasť zmluvy a majú byť podpísané oboma stranami. Rozhodcovská doložka v členená medzi zmluvnými ustanoveniami je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Táto zmluva sa má spravovať ustanoveniami podľa § 497-507 Obchodného zákonníka - neprijateľná zmluvná podmienka. Predmetná zmluva obsahuje len ročnú úrokovú sadzbu. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l) sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca ďalej uviedol, že žalovanému zaplatil celkom sumu 15.306,44 Eur. Pričom preplatil sumu 9806,44 Eur.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním doručeným súdu elektronicky dňa 21.02.2018, v ktorom poukázal na ustanovenia § 132 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, zvlášť na "pravdivé" opísanie rozhodujúcich skutočností žalobcom. Žalovaný ďalej uviedol, že so žalobcom nikdy neuzavrel žiadnu Zmluvu o splátkovom úvere, ale zmluvu o spotrebiteľskom úvere. K zmluve nikdy neboli uzatvárané žiadne dodatky. Všeobecné podmienky žalovaného ani nikdy nemohli byť podpísané žalobcom ani žalovaným, pretože nikdy neexistovali. Rozhodcovská doložka nebola včlenená medzi zmluvnými ustanoveniami, pretože nikdy neexistovala. Zmluva sa spravuje predovšetkým

ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Zmluva obsahuje všetky náležitosti vrátane odplaty, RPMN, priemernej RPMN a nielen úrokovú sadzbu. Žalovanému nie je zrejmé, aké ustanovenia v zmysle § 4 ods. 2 (nie je zrejmé akého právneho predpisu) a náležitosti v zmysle ods. 2 písm. a), b), d) až j), k), l) by mala obsahovať. V tejto časti považuje žalovaný žalobu za absolútne zmätočnú. Žalovaný nepožaduje žiadnu úhradu 1000,- Eur od žalobcu. Nikdy neuzavrel žiadnu zmluvu o postúpení so spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, a.s.. Žalovaný namietol tvrdenie žalobcu o tom, že žalobca uhradil na spotrebiteľskom úvere 15.306,44 Eur, ale 14.866,44 Eur. Žalovaný má za to, že žalobca porušil ustanovenie §132 CSP a nepravdivo a zmätočne popísal rozhodujúce skutočnosti. Vo vzťahu k primeranému finančnému zadostučineniu žalovaný uviedol, že žalobca vôbec neodôvodnil svoj požadovaný nárok na finančné zadostučinenie, ani jeho výšku a už vôbec nie vznik takých okolností, ktoré by umožnili jeho priznanie.

3. Žalobca v replike uviedol, že zmluvu podpísal v tiesni. Zmluva je formulárová a je podľa žalobcu neurčitá, nejasná a zavádzajúca. Nijakým spôsobom sa nevie dopočítať k tomu, koľko mal vlastne zaplatiť. Zmluvu považuje za neplatnú v časti neprijateľných zmluvných podmienok, a to: v čl. II. v časti dohodnutých úrokov a odplaty, pretože odplata je uvedená v dvoch formách, jednou sumou a ešte aj úrokom, preto je v tejto časti zmluva nejasná a dvojitá odplata od žalovaného sa dá považovať za nekalú obchodnú praktiku podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. V čl. IV. v časti sankcií, kde je dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 0,2 % za každý deň omeškania, čo predstavuje sumu 73% za rok, takáto zmluvná pokuta môže byť vyhodnotená ako úžera. V čl. V. zaistenie úveru, zabezpečenie spotrebiteľského úveru formou záložného práva pri sume 5.500 Eur, je podľa § 53 Občianskeho zákonníka, neprijateľná zmluvná podmienka a v spotrebiteľských zmluvách je takéto zabezpečenie neprípustné. Okrem neprijateľných zmluvných podmienok má zmluva vady, ktoré robia zo zákona úver z predmetnej zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Zmluva neobsahuje všetky obligatórne náležitosti podľa zákona na ktoré poukazuje aj žalovaný. Žalovaný vo svojom vyjadrení tvrdí, že žalobca na svojom úvere uhradil len 14.866,44 Eur a nie 15.306,44 Eur, ale žiadnym relevantným dôkazom svoje tvrdenia nepodložil. Vo vzťahu k RPMN žalobca uviedol, že v čase poskytnutia jeho úveru sa výška úrokovej sadzby uvádza v priemere 10,19 %. V zmluve je uvedená výška 21,58 % + 976,40 Eur. Úrok presahuje dvojnásobok priemernej úrokovej sadzby, čo sa tiež dá považovať za úžeru. Zahmlievanie skutočností žalovaným považuje iba za účelové vyhnúť sa vydaniu bezdôvodného obohatenia, pričom na tento má žalobca nárok. Žalobca má za to, že žaloba je dôvodná preukázal, že úver je zo zákona bezúročný a bez poplatkov a zmluva obsahuje veľké množstvo neprijateľných podmienok.

4. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil súdu Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007, splátkový kalendár pre zmluvu č. 3414000007, detail platobného príkazu zo dňa 13.11.2016 vo výške 14.195,44 Eur, platobný príkaz na úhradu vystavený na sumu 1111 Eur zo dňa 29.05.2015, poskytnutie identifikačných údajov o príjemcovi platby ČSOB a.s. z 01.02.2019, formulár o ročnej percentuálnej miere nákladov a priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov.

5. Žalovaný v duplike poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6MCdo/4/2012, ktorým Najvyšší súd jednoznačne vyslovil, že na zmluvu o úvere sa vzťahuje právna úprava Obchodného zákonníka (ďalej len "ObZ"). "Zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 ObZ je tzv. absolútnym obchodom, bez ohľadu na povahu jeho účastníkov. V zmysle § 261 ods. 4 ObZ sa akcesorické záväzky spravujú režimom ObZ, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vynikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ustanoveniami ObZ (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18. mája 2000 sp-Z"- 4 Obo 115/99). Samotný právny predpis § 497 ObZ pozná pojem úroky a odplata ako samostatné plnenia. Odplata sa v úverovej zmluve spravidla označuje ako záväzková provízia, ktorou sa rozumie poplatok za rezervovanie peňažných zdrojov. Na to, aby sa mohlo ustanovenie § 499 Obchodného zákonníka uplatniť musia byť splnené dve podmienky: požadovať odplatu za dojednanie úveru môže len veriteľ, ktorý má poskytovanie úveru ako predmet činnosti, (žalovaný má poskytovanie úverov ako predmet činnosti od roku 11.2.2000) a 2/ odplata za dojednanie úveru musí byť dohodnutá v zmluve, a to aj jej výška (článok II. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, výška 976,14,- Eur). (viď Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 4Obo 89/99) Ustanovenie § 499 je kogentné, a preto sa od neho strany nemôžu v zmluve odchýliť. To znamená, že subjekt, ktorý síce môže poskytnúť úver, ale poskytovanie úveru nie je predmetom jeho podnikania, nemôže dohodnúť odplatu za dojednanie úveru. Takáto dohoda by bola relatívne neplatná.

Odplatu treba odlišovať od úroku dojednaného v zmluve, ktorý predstavuje cenu (výnos) za poskytnutie úverovej sumy. Odplata na rozdiel od úrokov má jednorazový charakter a nie je viazaná na reálne poskytnutie úveru. Uvedené potvrdzuje aj Najvyšší súd SR v rozsudku 5Obo/12/2010, kde uvádza: "Každý veriteľ má právo na zaplatenie úrokov zo sumy, ktorú požičal dlžníkovi. Od úrokov je však nutné odlišovať odplatu, ktorú dlžník platí za to, že veriteľ mu je ochotný poskytnúť peniaze". Podporne žalovaný poukazuje aj na Stanovisko generálneho prokurátora IV Gn 5003/03-141. Z uvedeného vyplýva, že v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007, konkrétne v článku II tejto zmluvy, je jasne, určito a zrozumiteľne určená výška úrokov 21,58% z istiny ročne ako aj celková odplata vo výške 976,14,- Eur, ktorá má jednorazový charakter. Taktiež podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici, vyjadreného v rozhodnutí vydanom pod sp. zn. 15Co/28/2014, je potrebné dospieť k záveru, že aj napriek povahe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako zmluvy, ktorá má spotrebiteľský charakter (a preto je pri jej posudzovaní potrebné brať do úvahy aj ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách obsiahnuté v Občianskom zákonníku) nestráca zmluva o spotrebiteľskom úvere povahu obchodnoprávneho vzťahu (absolútneho obchodu) a pri jej posudzovaní je nevyhnutné prihliadať na ustanovenia Obchodného zákonníka. K dohodnutej výške úrokov 21,58% žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 17Co/201/2014: "Súdna prax nie je jednotná v posudzovaní miery toho, kedy dohodnutá úroková sadzba prekračuje hranicu zodpovedajúcu dobrým mravom. Krajský súd v Trenčíne vo veci 17Co 313/2012 mal za úroky nezodpovedajúce dobrým mravom úroky vo výške 24 % ročne, Krajský súd v Prešove vo veci 3Co 67/2008 úroky nad 25 %, Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci 1MCdo 1/2009 úroky vo výške 60 %. Úroky v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere boli dohodnuté vo výške 21,58% ročne teda vo výške menšej ako všetky citované hranice. Z uvedeného vyplýva, že dojednaná výška úrokov je v súlade s dobrými mravmi a to s ohľadom na konštantnú judikatúru ako aj s ohľadom na priemernú úrokovú sadzbu bánk v čase uzavretia zmluvy. Čo sa týka zmluvnej pokuty, tak žalobca vo svojom návrhu opomenul základný fakt vyplývajúci zo Zmluvy, že výška zmluvnej pokuty bola priamo obmedzená do maximálnej výšky stanovenej Nariadením vlády SR 87/1995 Z.z. a teda nikdy by nebola (nikdy ani nebola) účtovaná vo výške 73% ročne, ale len do výšky určenej platnou legislatívou a teda uvedené nemôže byť považované za neprijateľnú podmienku. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 21Cob/40/2009. Žalovaný má za to, že uvedené je absolútne irelevantné vo vzťahu k žalobcom požadovanému nároku a hlavne v čase podania žaloby žalobcom žiadne záložné právo na nehnuteľnostiach žalobcu zo strany žalovaného už neexistovalo, keďže zaniklo spolu s pohľadávkou. Žalovaný poukazuje na neurčitost' a zmatečnosť žaloby, keďže žalobca opätovne nešpecifikuje, aké náležitosti v zmluve podľa jeho tvrdenia absentujú, preto sa žalovaný nemôže k uvedenému ani relevantne vyjadriť. Žalovaný uviedol, že nie je povinnosťou žalovaného dokazovať, že žalovaný uhradil len 14.866,44 Eur, ale práve naopak je povinnosťou žalobcu dokazovať, že žalobca uhradil tvrdených 15.306,44 Eur, keďže z tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Obo/52/2010).

6. Dňa 14.11.2018 žalovaný doručil súdu podanie, v ktorom uviedol, že prvá časť žalobcovi poskytnutého úveru v sume 275,- Eur bola uhradená na účet uvedený v článku I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007, druhá časť úveru, suma vo výške 5.003,- Eur, bola uhradená na účet uvedený v článku I. zmluvy, tretia časť úveru vo výške 221,- Eur bola uhradená zápočtom na zmluvu o poskytovaní domáceho servisu a štvrtá časť úveru vo výške 1,- Eur, bola uhradená zápočtom s nárokom žalovaného na úhradu prvej splátky spotrebiteľského úveru. Zmluva o poskytovaní domáceho servisu bola samostatným právnym úkonom a služby z nej vyplývajúce boli predmetom objednávky žalobcu. Ďalej žalovaný uviedol, že odmena zo zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, resp. nárok na prípadné bezdôvodné obohatenie vyplývajúce z tejto zmluvy nie je predmetom tohto konania. Žalovaný skúmal schopnosť dlžníka splácať úver, čo vyplýva zo žiadosti o poskytnutie úveru a čestné prehlásenie, v ktorom dlžník aj spoludlžník uviedli svoje príjmy a výdaje a na základe uvedeného bol vykonaný tzv. Credit scoring, kde okrem výdajov uvedených žalobcom a spoludlžníkom boli zahrnuté ďalšie výdaje, tak aby vznikla rezerva a schopnosť spotrebiteľa splácať úver. Na doručenie oznámenia o zosplatnení úveru a predžalobnej upomienky žalovaný využil služby Slovenskej pošty, a.s., formou doporučenej zásielky, pričom nevyužil produkt, pri ktorom doručovateľ vráti zasielateľovi doklad o doručení. Žalovaný ma za to, že žiadne ustanovenie platnej legislatívy neukladá dodávateľovi doručovať listiny doporučene s navrátením potvrdenia o doručení. Ďalej trvá na tom, že eviduje celkové úhrady v sume 14.866,44 Eur pričom poslednú jednorazovú úhradu eviduje vo výške 14.195,44 zo dňa 01.12.2016, a na zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, ktorá nie je predmetom tohto konania bolo uhradených 221,- Eur, vyššie

uvedeným zápočtom. Žalovaný namietol, že žiadnu jednorazovú pohľadávku vo výške 1111,- Eur nikdy neobdržal.

7. Vo vyjadrení sa k duplike žalovaného žalobca uviedol, že má za to, že jemu poskytnutý úver bol poskytnutý iba v nespornej výške 5003,- Eur, pričom popiera pravosť listiny predloženej žalobcom tzv. "Credit Scoring", ktorá bola podľa neho vytvorená za účelom predmetného konania, pričom z dôvodu absencie podpisu strán je táto listinou súkromnou a túto nemožno považovať za dôkaz. Preukázanie doručenia oznámenia o zosplatnení a upomienky, podacím hárkom žalobca nepovažuje za relevantný dôkaz, zároveň uviedol, že žalobca konaním žalovaného uhradil úver dokonca predčasne, čím uhradil samotné dohodnuté úroky nad rámec zmluvných dojednaní. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobcovi iba sumu 5003,- Eur a zmluva znie na sumu 5500,- Eur má žalobca za to, že k platnému dojednaniu zmluvy nedošlo v zmysle Občianskeho zákonníka §43 a nasl., kde je uvedené, že zmluva je uzatvorená prijatím návrhu oboch strán, ak zmenou podstatnej náležitosti, čo jednoznačne cena úveru je, zákon považuje za nový návrh, ku ktorému však nedošlo a z tohto dôvodu je zmluva neplatná. Zmenou legislatívy v Občianskom zákonníku od 13.06.2014 je zaistenie úveru, zabezpečenie spotrebiteľského úveru formou záložného práva absolútne neprípustné. Žalobca ďalej uviedol, že nikto nečakal, že žalovaný predloží prevzatie sumy 1111,- Eur, ale považuje za potrebné uviesť, že žalovaný ničím nepodložil ani prijaté úhrady od žalobcu výpismi z účtu žalovaného. Dôkaz žalobcu o tejto úhrade je teda nesporným vzhľadom na neunesenie bremena dokazovania žalovaným.

8. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 20.12.2018 uviedol, že v priloženom výpise je uvedená aj suma 275,- Eur, hradená na základe jeho žiadosti, pričom platobné údaje korešponujú z údajmi v zmluve. Žalovaný preukázal poskytnutie úveru vo výške 5500,- Eur a to výpisom z účtu (na sumu 5003 + 275) a zápočtom v zmysle článku I. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (221+1), spolu 5500,- Eur. Je právnym nezmyslom tvrdenie žalobcu, že od 13.06.2014 je zaistenie úveru formou záložného práva neprípustné, pričom mal žalobca zrejme na mysli ustanovenie § 53 ods. 7 OZ. V uvedenom prípade, bola však pohľadávka zabezpečená záložným právom a nie zabezpečovacím prevodom práva, čo sú dva rozdielne právne inštitúty. Žalovaný eviduje výšku úhrad v sume 14.866,44 Eur, a uvedené sa v zmysle § 151 CSP, stáva nesporným tvrdením. Pokiaľ žalobca odvodzuje výšku bezdôvodného obohatenia od nejakých ďalších úhrad ktorých existenciu, však žalovaný poprel, nesie žalobca dôkazné bremeno existencie týchto úhrad.

9. Okresný súd Pezinok dňa 03.04.2019 rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 9.806,44 eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Žalovaný využil právo na odvolanie len voči výroku I. III. rozsudku a žiadal zmeniť rozsudok tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu.

10. Uznesením Krajský súd v Bratislave sp. zn. 4Co/220/2019-169 zo dňa 30.09.2019 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vo svojom zrušovacom uznesení uviedol, že v ďalšom konaní je úlohou súdu prvej inštancie opätovne sa zaoberať a dostatočne vysporiadať s obsahom spotrebiteľskej zmluvy, výsledky vykonaného dokazovania náležite a presvedčivo odôvodniť.

11. Po zrušení rozsudku prvostupňového súdu a vrátení veci súdom druhej inštancie strany sporu nemali vo veci nové návrhy na dokazovanie. Súd preto opätovne vyhodnotil doposiaľ vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom v konaní.

12. Súd vykonával dokazovanie smerujúce najmä k sporným bodom, pretože nesporné nepovažoval za potrebné preukazovať. Spornými bodmi v konaní ostali: uvedená výška RPMN v zmluve, celková výška poskytnutého úveru, výška úrokovej sadzby, odplata v zmluve, termín konečnej splatnosti úveru, doba trvania zmluvy, skúmanie bonity žalobcu, uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

13. Žalobca svoju neprítomnosť ospravedlnil a žiadal, aby súd konal v jeho neprítomnosti. Zároveň v písomnom podaní uviedol, že z Uznesenia Krajského súdu v Bratislave ktorý zrušil rozhodnutie Okresného súdu Pezinok a vec vrátil na nové rozhodnutie vo veci v časti 24 ods. 2 uvádza cit.: " V zmysle

zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobcom (čl. I. bod 1,2), v zmysle ktorých sa zaviazal poskytnúť žalobcovi úver vo výške 5 500 Eur na jeho žiadosť v dvoch splátkach, a to prvú časť vo výške 275 Eur ako jeho pohľadávku spoločnosti JURKY, s.r.o. a zvyšnú časť úveru prevodom na účet žalobcu. Takže súdom prvej inštancie vyslovený názor, že žalovaný neposkytol žalobcovi úver vo výške 5 500 Eur ako aj, že z toho dôvodu výpočet RPMN vychádzal nesprávne zo sumy 5500 Eur, keď plnenie úveru podľa neho bolo v inej výške a že tento údaj tak nemôže byť správny" Okresný súd vyhodnotil svoj záver z listín predložených žalovaným, konkrétne výpisom z účtu žalovaného kde previedol žalobcovi sumu na pôžičku vo výške 5.003,-Eur a vyplatil sumu 275,-Eur spoločnosti JURKY, s.r.o., čo úhrnom tvorí sumu 5.378,-Eur a nie sumu 5.500,-Eur, ktorá mala byť predmetom zmluvných podmienok, tieto veriteľ nedodržiaval a žalobcovi poskytol úver iba vo výške 5.378,-Eur. Z uvedeného súd vychádzal aj s výpočtom RPMN. So zníženou výškou úveru súvisia aj všetky ostatné náležitosti zmluvy o úvere, a to že zmluva neobsahuje pravdivé údaje v čase podpisu zmluvy, pretože ak žalobca zmenil výšku veru všetky údaje v zmluve majú nesprávne údaje a tým zmenili celý obsah zmluvy, s poukazom § 43 OZ, § 43a ods. 1 OZ a § 44 ods. 2.OZ. V konkrétnom prípade ide o zmluvu, ktorá má vady a žalobca neakceptoval iný návrh výšky úveru ako je v zmluve, pretože to nebolo upravené dodatkom k zmluve s novými prepočítanými hodnotami. Úprava spotrebiteľskej zmluvy tvorí právny základ ochrany spotrebiteľa v súkromnoprávných vzťahoch a je základným inštitútom spotrebiteľského práva. Ustanovenie § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) vymedzuje prípady, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Výklad a aplikácia ustanovení ZoSÚ musí byť v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Tým, že zákon nedodržiavanie iba niektorých obsahových náležitostí zmluvy postihuje, robí z týchto náležitostí nevyhnutné podstatné obsahové náležitosti. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je faktické nerovné postavenie vo vzťahu k profesionálnemu dodávateľovi a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, vzhľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a dostupnosť právnych služieb, ako i možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému rokovaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený a pri uzatváraní zmluvy je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosť spotrebiteľa. Spoločným znakom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť a to formou obmedzenia autonómie vôle. Tá predstavuje elementárnu podmienku fungovania materiálneho právneho štátu, nie je však úplne absolútna a v rámci spotrebiteľských vzťahov je limitovaná princípom ochrany slabšej strany, teda spotrebiteľa (ktorý koná s dôverou v druhej strane jej prezentovaný skutkový stav). Z uvedenej koncepcie spotrebiteľského práva vychádzal aj zákon ZoSÚ, ktorý stanovil osobitné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy tak, aby za účelom odstránenia vyššie uvedenej faktickej nerovnováhy bol spotrebiteľ účinným spôsobom informovaný o podmienkach spotrebiteľského úveru a vedel lepšie ako pri nespotebiteľskej úverovej zmluve posúdiť všetky právne dôsledky vyplývajúce pre neho z uzatvorenej úverovej zmluvy. Niektoré ustanovené náležitosti, a to práve tie, ktoré sú uvedené v § 11 ods. 1 ZoSÚ zákonodarca v prospech ochrany spotrebiteľa preferoval až do takej miery, že ich neuvedenie sankcionoval bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru ako sankciu pre dodávateľa, ktorý nerešpektuje zákon a tým spotrebiteľa vystavuje nerovnému postaveniu. Žalobca vo veci uviedol, že žalovaný s odkazom na § 9 ods. 2 náležitosti zmluvy, že predmetná zmluva neobsahuje správny výpočet RPMN. Uvedenie RPMN v nesprávnej výške má rovnaký následok ako keby uvedená vôbec nebola. V zmluve absentuje aj termín konečnej splatnosti úveru, dobu trvania zmluvy. V zmluve absentuje aj náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. uvedenie adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, niet pochybností o tom, že uvedenie identifikačných údajov žalobcu vrátane adresy pri označení účastníkov úverovej zmluvy nemožno považovať za údaj, na základe ktorého by žalovaný ako spotrebiteľ nadobudol vedomosť o tom, že si u tohto subjektu môže uplatniť reklamáciu, prípadne podať sťažnosť, tak ako to vyžaduje citované zákonné ustanovenie. Uvedená náležitosť nie je splnená uvedením adresy žalovaného v záhlaví zmluvy. Neuvedením tejto adresy by dochádzalo k nenaplneniu obligatórnych náležitostí podľa citovaného ustanovenia, keďže zámerom zákonodarcu bolo posilnenie postavenia spotrebiteľa v tom smere, aby vedel už pri uzatváraní zmluvy, kde sa bude môcť obrátiť so svojou sťažnosťou alebo reklamáciou, pričom iba výslovné uvedenie tejto adresy spĺňa túto požiadavku. Zákonodarca jasne diferencoval tieto podstatné náležitosti (okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere) v ustanovení § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 129/2010 Z.z. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o úvere diferencoval obsahové náležitosti podľa písmena b/, teda identifikačné údaje veriteľa a písmena c/, teda adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musela

obsahovať obe tieto náležitosti. Niet preto pochybností o tom, že zmluva má viacero väd, ktoré sú sankciované bezúročnosťou a bez poplatkovosťou poskytnutého úveru. Žalobca tiež vo veci uviedol, že žalovaný s poukazom na § 7 ods. 1, § 11 ods. 2 druhá veta zák. č. 129/2010 Z.z., t.j. nezdokladoval skúmanie bonity žalobcu, a preto hrubo porušil ustanovenie § 7 ods. 1 Zákona 129/2010 Z.z., pretože sa nezaoberal údajmi príjmov, výdavkov, rodinného stavu spotrebiteľa a nenahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účel posudzovania schopnosti splácania úverov, k príslušnému dátumu, kedy bol poskytnutý spotrebiteľský úver, iba tento zabezpečil nehnuteľnosťou, ktorá vzhľadom k výške poskytnutých finančných prostriedkov naberá dojem, že žalovaný použil na žalobcovi nekalú obchodnú praktiku a tým klamal spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvného vzťahu. Z vyššie uvedeného žalobca považuje úver za bezúročný a bez poplatkov a niet teda žiadnych pochyb, že na plnenie, ktoré požaduje od žalobcu má bezpochyby právny nárok.

14. Právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní a súhlasil s rozhodnutím v neprítomnosti, kde zároveň uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných vyjadrení žalovaného, a to najmä vyjadrenia k odvolaniu žalobcu. Rovnako sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím a závermi Krajského súdu v Bratislave, ktorý v podstate dal za pravdu žalovanému a potvrdil tak dôvodnosť argumentácie žalovaného.

15. Po právnej stránke súd žalobu posúdil podľa týchto ustanovení zákonov:

Podľa článku 17 Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 39 OZ, Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa 39a OZ, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

Podľa § 53 ods. 10 OZ, neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 450 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 450 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 2 písm. a), b), d) a e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch"), na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje

spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 ,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 , ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 ,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 ,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) , r) a y) ,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 , nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

16. Ako vyplýva z obsahu žalobného návrhu vo vzťahu k vyššie citovaným zákonným ustanoveniam, v tomto spore sa žalobca domáha proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 9806,44 Eur, a to z titulu bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy so žalovaným, ktoré sú zapríčinené tak absenciou náležitostí podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v okamihu jej uzavretia.

17. Z priložených listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

18. Vo vzťahu k nároku žalobcu uplatnenému voči žalovanému súd na základe opakovaného vykonaného dokazovania považoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere (bez určenia účelu použitia finančných prostriedkov), ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súčasne išlo aj o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy.

19. Súd tak ďalej pristúpil k preskúmaniu napadnutej zmluvy z pohľadu vznesených námietok zo strany žalobcu ako i z pohľadu dodržania zákonnej úpravy obsiahnutej v zákone č. 129/2010 Z.z., resp. či napadnutá zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, teda či nie je neplatná z iného dôvodu.

20. Medzi stranami nebolo sporné, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 25.04.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007. Medzi stranami bola sporná vyplatená suma úveru, ktorú žalobca aj po zrušení súdu druhej inštancie a odôvodnenia uznesenia súdu druhej inštancie opätovne rozporoval. Z odôvodnenia uznesenia súdu druhej inštancie v bode 24. vyplýva, že súd druhej inštancie sa nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný poskytol žalobcovi úver v inej výške, ako je v zmluve deklarovaný, nakoľko žalovaný postupoval v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobcom (čl. I. bod 1,2), kde prisvedčil ohľadne vyplatenia sumy úveru žalovanému.

21. Na základe doplneného dokazovania v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, zisteného skutkového stavu ako i jeho právnej kvalifikácie poukazuje, že zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007 nesporne vyplýva z čl. I. bod 2, že na výslovnú žiadosť žalobcu mal byť úver

vyplatený dvoch splátkach. Z prvej časti úveru, bola vyplatená pohľadávka spoločnosti JURKY, s.r.o. vo výške 275 eur, druhá časť úveru, mala byť vyplatená bezhotovostným prevodom na účet dlžníka. Z článku I. bod 2 taktiež vyplýva, že zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak v lehote od podpisu tejto zmluvy do vyplatenia úveru v zmysle tohto článku bude existovať splatná pohľadávka zo strany veriteľa, príp. zo strany tretích subjektov voči dlžníkovi, spoludlžníkovi bude táto pohľadávka započítaná s pohľadávkou dlžníka, spoludlžníka voči dlžníkovi na vyplatení úveru. Z listín predložených žalovaným vyplýva, že suma vo výške 221 eur podľa čl. I. bola uhradená zápočtom na Zmluvu o poskytovaní domáceho servisu, štvrtá časť úveru vo výške 1 eur bola uhradená zápočtom s nárokom žalovaného na úhradu prvej splátky spotrebiteľského úveru. (5500 - 275-221-1). Súd zároveň mal za to, že poskytovanie služby "domáci servis" je predmetom samostatnej objednávky a samostatnej zmluvy. Táto zmluva nie je a nebola predmetom súdneho konania a preto sa ani s jej platnosťou zmluvy o poskytovaní domáceho servisu prejudiciálne nezaoberal. Taktiež žalobca danú zmluvu súdu nepredložil, a preto nemohol sa oboznámiť s jej obsahom, kde je potrebné poukázať aj na princíp právnej istoty, kde by súd prekročil právomoc pri rozhodovaní tejto veci, nakoľko žalobca nevyužil svoju dispozíciu v konaní a nežiadal priznať plnenie z platného právneho úkonu - zmluvy o poskytovaní domáceho servisu, ale len zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007.

22. K argumentácii žalobcu o absencii RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN súd prvej inštancie opätovne uvádza, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 3414000007 bola deklarovaná vo výške 44,80%, kde súd prvej inštancie má za to, že RPMN je vo výške 40,3122%, tzn. žalovaný deklaroval náklady vyššie ako boli v skutočnosti, kde daná RPMN nie je v neprospech spotrebiteľa. Nesprávny údaj o výške RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií od poskytovateľa úveru. Uvedenie RPMN v zmluve preto nie je výrazne v neprospech spotrebiteľa, pretože žalobca deklaroval vyššiu nákladovosť. V neprospech žalobcu by bolo, ak by žalovaný v zmluve uvádzal oveľa nižšiu RPMN, ako v skutočnosti bola, a teda by zavádzal spotrebiteľa v otázke nákladovosti úveru.

23. Vo vzťahu k argumentácii žalobcu o absencii výšky splátok istiny, úrokov a poplatkov sa súd prvej inštancie nestotožnil s názorom žalobcu ohľadne absencie náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo146/2017. K argumentácii žalobcu o absencii doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti jednoznačne vyplýva zo zmluvy ust. III. splatnosť úveru vyplýva, že dlžník, spoludlžník sa zaviazali uhradiť veriteľovi čiastku vo výške 12 410 eur, a to v prvých 4 mesačných splátkach vo výške 1 eur a ďalej v pravidelných rovnomerných 55 mesačných splátkach vo výške 222 eur a 60. splátke vo výške 196 eur s tým, že prvá splátka bude splatná ku dňu vyplatenia úveru a každá ďalšia potom vždy k 25. každého nasledujúceho kalendárneho mesiaca začínajúc mesiacom október 2014, až do úplného zaplatenia dlžnej čiastky pod stratou výhody splátok. Súd zastáva názor, že nie je potrebné uviesť v zmluve o spotrebiteľskom úvere údaj o konečnej splatnosti úveru výslovne konkrétnym dňom, mesiacom a rokom, pokiaľ tento údaj (deň mesiac a rok konečnej splatnosti) je ľahko určiteľný z ostatných údajov obsiahnutých v zmluve (napr. ak je určený deň splatnosti jednotlivých splátok uvedením dňa v mesiaci, ako aj dátum prvej splátky a počet splátok, je z toho ľahko zistiteľný dátum poslednej splátky, teda dátum konečnej splatnosti úveru), kde aj súčasťou zmluvy bol splátkový kalendár pre zmluvu č. 3414000007 podpísaný žalobcom a spoludlžníčkou, a preto doba trvania zmluvy musí byť spotrebiteľovi zrejmalá.

24. Žalobca ďalej uvádzal, že v zmluve nie je uvedená správna úroková sadzba, znovu bez bližšieho zdôvodnenia.

25. Súdna prax nie je jednotná v posudzovaní miery toho, kedy dohodnutá úroková sadza prekračuje hranicu zodpovedajúcu dobrým mravom, kde súd poukazuje na Uznesenie Krajský súd Trenčín, sp. zn.: 17Co/56/2017 zo dňa 28.03.2018: "Ročný úrok dosahujúci úroveň 28 % podstatne prevyšuje úroky obvykle požadované na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch (12 %), čo je v priamom rozpore so zákonom, ako i dobrými mravmi. Vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je preto potrebné považovať dohodu o výške ročného úroku v miere 28 % za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čo potvrdili aj súdy pri svojej rozhodovacej činnosti (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.09.2011, sp. zn. 3Co/3/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 13.08.2014, sp.zn.10Co/325/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 09.11.2010, sp. zn. 17Co/313/2010).

26. V prípade nebankových subjektov, poukazujúc na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009, je potrebné skúmať, či v zmluve dohodnutá úroková miera nie je neprimerane vyššia ako priemerná úroková sadzba, ktorá bola poskytovaná bankami v čase, kedy došlo k uzatvoreniu zmluvy. V prípade, ak dohodnutá úroková sadzba medzi nebankovým subjektom a dlžníkom prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu bánk aspoň viac ako dvojnásobne, potom možno konštatovať, že takáto dohoda je absolútne neplatná a v rozpore s dobrými mravmi.

27. Súd zároveň uvádza, že pri posudzovaní výšky úrokovej sadzby úveru (v súdnej veci 21,58 % ročne), nie je možné bez ďalšieho vychádzať iba z úrokových sadzieb bánk, ale aj z Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. V čase uzavretia zmluvy podľa § 1a ods. 1 bola najvyššia prípustná výška odplaty za úver, teda vrátane úroku za úver, dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 nariadenia. Priemerná RPMN podľa § 1 ods. 4 nariadenia v čase uzavretia zmluvy bola 15,16 %, preto prípustná výška odplaty vyjadrená v RPMN mohla byť 30,32%. RPMN 24,62% uvádzaná žalobcom je teda v súlade so zákonom.

28. Súd preskúmal dohodnuté úroky z úveru a zistil, že tieto nie sú podľa názoru súdu v hrubom rozpore s dobrými mravmi, nakoľko podľa zverejnených priemerných úrokových sadzieb na webovom sídle Národnej banky Slovenska poskytnutých pre spotrebiteľské úvery v rozhodujúcom období (t.j. ku dňu 04.09.2014, kedy bola uzavretá Zmluva) v kategórii Nové úvery pre domácnosti, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou 1-5 rokov činila úroková sadzba hodnotu 10,19 % ročne. V zmluve bola dohodnutá ročná úroková sadzba 21,58%, kde podľa súdu dohodnutá úroková sadzba nepredstavuje viac ako dvojnásobok, aby súd konštatoval, že takáto dohoda je absolútne neplatná s dobrými mravmi.

29. Žalobca poukazuje aj na ust. čl. II. zmluvy v ktorej je podľa jeho názoru odplata uvedená v dvoch formách, úrokom 21,58% a odplata vo výške 976,14 eur, preto je v tejto časti zmluva nejasná a dvojité odplata od žalovaného sa dá považovať za nekalú obchodnú prax podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný žiadal odplatu vo výške 976,14 eur čo predstavuje zo sumy 5500 eur 17%. Podľa § 1a nariadenia vlády 87/1995 je odplata max. 2 násobok priemernej RPMN bánk pre dané obdobie bolo 15,16%, čiže 30,32%, a preto odplata neprekračuje dvojnásobok priemernej RPMN. Zároveň súd poukazuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, reglementovaná i ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, je primárne zmluvou úverovou, ktorej podstata sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka. V ustanovení § 499 Obchodného zákonníka je normované pravidlo, podľa ktorého "Za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa". Odplatu treba odlišovať od úroku dojednaného v zmluve, ktorý predstavuje cenu za poskytnutie úverovej sumy. Od úroku je však nutné odlišovať odplatu, ktorú dlžník platí za to, že veriteľ mu je ochotný poskytnúť peniaze. V zmluve je jasne, určito a zrozumiteľne určená celková odplata vo výške 976,14 eur. Vzhľadom na jasné rozdelenie úroku a odplaty sa javí tvrdenie žalobcu ako účelové, že nie je zjavné, za aké plnenie si žalovaný poplatok vo výške 976,14 eur uplatňuje.

30. Žalobca poukázal, že žalovaný nezdokladoval skúmanie bonity žalobcu, a preto hrubo porušil ust. § 7 ods. 1 zákona 129/2010 z.z., pretože sa nezaoberal údajmi príjmov, výdavkov, rodinného stavu spotrebiteľa, nenahladol do príslušnej databázy údajov s spotrebiteľoch na účel posudzovania schopnosti splácania úverov k príslušnému dátumu.

31. Ani námietka žalobcu, že žalovaný nekonal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, nie je namieste. Súd v tomto smere nezistil hrubé porušenie povinnosti žalovaného, pretože iba hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa. Z predložených listín vyplýva, že žalovaný skúmal bonitu klienta, kde predložil súdu Žiadosť o poskytnutie úveru a čestné prehlásenie žalobcu zo dňa 14.08.2014 (č.l.91), v ktorom dlžník/ žalobca uviedol mzda 400 eur, nájom 100 eur, splátky 140 eur, spoludlžníčka uviedla mzda 330 eur, iné 400 eur, spolu 730 eur, bez mesačných výdavkov. Žalobca v žiadosti uviedol aj iné príjmy v domácnosti v sume 900 eur. Žalobca a spoludlžníčka svojím podpisom vyhlásili, že disponujú dostatočnými finančnými zdrojmi na uhradenie všetkých svojich záväzkov a svoju finančnú situáciu považuje za primeranú svojím záväzkom.

Žalovaný z daných údajov žalobcu vykonal tzv. Credit scoring dňa 29.08.2014, podľa ktorého mal za to, hodnoverným spôsobom skúmať bonitu žalobcu.

32. Žalobca zároveň tvrdil, že zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru neobsahuje adresu na podanie reklamácie. Kde súd uvádza, že ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o úvere má obsahovať adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Zákon pritom rozlišuje medzi veriteľom a predávajúcim, t.j. nejde o synonymá, ale o obsahovo dva rozdielne pojmy. Adresa veriteľa uvedená v Zmluvy o úvere je súčasne adresou obchodného miesta banky a teda je zjavné, že zmluva o úvere obsahuje aj údaj o adrese, na ktorej môže žalobca podať reklamáciu. Kde súd uvádza podľa § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ v záhlaví zmluvy sú uvedené identifikačné údaje žalovaného vrátane adresy žalovaného, čiže informácia o adrese žalovaného v zmluve neabsentuje. Z obchodného mena žalovaného, identifikačného čísla, ako aj zápisu právnickej osoby v príslušnom obchodnom registri príslušného súdu, má spotrebiteľ možnosť získať všetky potrebné informácie v prípade akéhokoľvek kontaktu žalovaného, a preto v prípade akýchkoľvek "reklamácií" musí byť spotrebiteľovi zrejmé, na koho sa má obrátiť s akoukoľvek požiadavkou týkajúcou sa zmluvy. S poukazom na exaktné znenie § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť) žalovaný pri uzatváraní zmluvy nevystupoval v postavení predávajúceho, ale v postavení veriteľa, pojem "predávajúci" označuje účastníka kúpnej zmluvy. Dôvodová správa k predmetnému zákonu uvádza, že ide o náležitosť zmluvy "najmä pri účelovom úvere na nákup tovaru alebo služby, pri ktorom predávajúci a veriteľ uzatvorili zmluvu o výlučnom poskytovaní spotrebiteľského úveru a na základe tejto zmluvy spotrebiteľ získal spotrebiteľský úver, musí byť spotrebiteľovi zo zmluvy zrejmé, na akej adrese predávajúceho môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť". Čiže uvedenie adresy, na ktorej môže spotrebiteľ podať sťažnosť alebo reklamáciu, slúži podľa dôvodovej správy v prípadoch, keď spotrebiteľ nakupuje tovar/služby, na ktorých zaplatenie použije spotrebiteľský úver, a uvedenie danej náležitosti je potrebné vzhľadom na odstránenie pochybnosti, či môže spotrebiteľ sťažnosť/reklamáciu podať na adrese predávajúceho alebo veriteľa. V prípade spotrebiteľského úveru daná pochybnosť nevzniká, v zmluve je uvedená len jedna adresa úveru. Hoci žalovaný v zmluve neuviedol, že ide o adresu, na ktorej môže podať spotrebiteľ sťažnosť alebo reklamáciu, ale v článku VIII. bod 1. vyplýva, že spory vzniknuté zmluvy alebo súvislosti s ňou medzi veriteľom, dlžníkom, je možné riešiť mimosúdnou cestou zmluvných strán, a navyše zo samotnej podstaty uvedenia adresy v zmluve, ako miesta na kontaktovanie zmluvnej strany, pričom vyžadovať uvedenie v zmluve, že ide o adresu, na ktorej je možné kontaktovať žalovaného s akýmkoľvek zámerom (aj podaním sťažnosti/reklamácie) by bolo zbytočný formalizmus, nakoľko spotrebiteľ má k dispozícii adresu žalovaného, na ktorej ho môže kontaktovať, a teda zámer zákonodarcu, aby spotrebiteľ vedel, kam sa obrátiť na predajcu, je naplnený. Tvrdenie žalobcu o absencii adresy veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť súd považoval za účelové.

33. Súd po preverení obsahu úverovej zmluvy dospel k záveru, že zmluva spĺňa všetky náležitosti vyžadované zákonom číslo 129/2010 Z.z. a námietky žalobcu vo vzťahu k nároku uplatnenom žalovaným nie sú relevantné. Z úverovej zmluvy predloženej žalobcom je možné zistiť výšku mesačnej splátky, počet splátok, konečnú splatnosť úveru, celkovú čiastku spojenú s úverom, výšku úveru, ročnú úrokovú sadzbu, výšku RPMN, priemernú RPMN, teda všetky relevantné údaje pre to, aby spotrebiteľ mohol posúdiť obsah záväzku z úverovej zmluvy, prípadne aj jeho výhodnosť alebo nevýhodnosť. Uvedené sa vzťahuje aj na požiadavku doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti. Ako súd uvádzal v odôvodnení nároku žalobcu, zo strany žalovaného pri uzatváraní zmluvy nebolo zistené také porušenie zákona č. 129/2010 Z.z., ktoré by bolo spôsobilé považovať zmluvu o úvere uzavretú za bezúčinnú a bez poplatkov, a preto súd žalobu zamietol.

34. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. O trovách konania žalobcu bolo rozhodnuté podľa § 255 C.s.p., podľa ktorého v konaní úspešnému žalovanému patrí proti žalobcovi náhrada trov konania v celom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Pezinok do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.